

Ιερομόναχος Χριστόφορος Προδρομίτης (1822 - 14 Αυγούστου 1916)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ιερομόναχος Χριστόφορος Προδρομίτης, είχε φήμη εναρέτου και λογίου Γέροντας

Ιερομόναχος Χριστόφορος Προδρομίτης, είχε φήμη εναρέτου και λογίου Γέροντας

Γεννήθηκε στις Σέρρες το 1822, ο κατά κόσμον Χριστόδουλος Δημητριάδης. Εκεί έμαθε τα πρώτα του γράμματα. Από παιδί ποθώντας τη μοναχική αφιέρωση πήγε στη γειτονική μονή του Τιμίου Προδρόμου. Μετά από την κανονισμένη δοκιμή εκάρη μοναχός. Συνέχισε τις γυμνασιακές του σπουδές στις Σέρρες. Κατόπιν αποφοίτησε από τη Θεολογική Σχολή της Χάλκης και τη Φιλοσοφική Σχολή των Αθηνών. Μιλούσε άπταιστα λατινικά και γαλλικά. Δίδαξε στις Σέρρες, την Αλυστράτη και το Μελένικο, καθώς επίσης επί διετία στη σχολή της μονής Ιβήρων.

Το 1879 διορίσθηκε καθηγητής στην Αθωνιάδα Σχολή, όπου δίδαξε επί οκταετία «μετ' απαραμίλλου ζήλου και λίαν ευδοκίμως, τον βαθύτατον σεβασμόν και την απεριόριστον εκτίμησιν και αίδιον ευγνωμοσύνην αποκομίσας ού μόνον των μαθητών αυτού αλλά και συμπάσης της αγιορειτικής αδελφότητος», κατά τον Ιερομόναχο Χριστόφορο Δοχειαρίτη. Κατά την παραμονή του στο Άγιον Όρος παρέμεινε στο Χιλανδαρινό Κελλί «Άγιος Νικόλαος» και το Κουτλουμουσιανό «Τίμιος Πρόδρομος», πάνω από τις Καρυές.

Διετέλεσε ηγούμενος της μονής Τιμίου Προδρόμου Σερρών (1892- 1904) και πολλά έπαθε από τους Βούλγαρους κομιτατζήδες. Έγραψε ορισμένα διδακτικά έργα. Μερικά από αυτά τυπώθηκαν, όπως το Προσκυνητάριον της μονής του, στη Λειψία το 1904. Έργα του έκλεψαν οι Βούλγαροι. Στη μονή είχε θείο ηγούμενο, τον Άνθιμο, που τελείωσε τον βίο του στη σκήτη των Καυσοκαλυβίων. Τη μονή του αγάπησε υπερβολικά κι εργάσθηκε άοκνα για την πρόοδό της. Ήταν και καλός ιεροκήρυκας. Του πρότειναν την επισκοποίησή του, αλλά αρνήθηκε. Αγαπούσε τη μελέτη, τη συγγραφή, την αλληλογραφία και την προσευχή. Κατά τον πνευματικό του υιό ιερομόναχο Γαβριήλ Προδρομίτη:

«Απέθανεν από γεροντικήν εξάντλησιν την 14ην Αύγουστου του έτους 1916 εις ηλικίαν 94 ετών. Εκηδεύθη δε την επομένην και ετάφη εις το νεκροταφείον των

πατέρων της Μονής. Ηυτύχησε περί τας δυσμάς του βίου του να ιδή και ημέρας εθνικής χαράς και δόξης, και την πατρίδα του περιελθούσαν εις τας αγκάλας της μητρός Ελλάδος, αντικρύσας μετά δακρύων τον Ελληνικόν στρατόν και συνεστιασθείς εν τη Μονή μετ' ανωτέρων Ελλήνων αξιωματικών».

Εκοιμήθη στην εορτή της Κοιμήσεως της Παναγίας, την οποία αγάπησε περισσότερο στο Περιβόλι της στον Άθωνα.

Πηγές-Βιβλιογραφία:

Χριστοφόρου Κτένα αρχιμ., Η σύγχρονος Αθωνιάς Σχολή και οι εν αυτή διδάξαντες από του 1845-1916. Αθήναι 1930, σσ. 55-59. Μανουήλ Γεδεών, Αποσημειώματα χρονογράφου 1780-1800-1869-1913. Αθήναι 1932, σσ. 105-106. Μαξίμου Σερρών μητροπ.. Το μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου στις Σέρρες, Σέρρες 1988, σσ. 82-83.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα Τόμος Α' - 1956-1983, σελ. 129-130, Εκδόσεις Μυγδονία, Α' Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.